

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Harti Vladislav* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Vvedenschii Vladislav xxxxxx, născut la xxxx,
domiciliat în xxxxxx, xxxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 23.03.2021 - 13.04.2021;
instanța de apel: 29.04.2021 - 31.05.2022;
instanța de recurs: 05.09.2021 - 22.02.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 13 aprilie 2021, *Vvedenschii Vladislav* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod și în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală a fost condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen - **5** (cinci) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, i-a fost adăugată pedeapsa rămasă neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Criuleni (sediul Dubăsari), nr. 1-81/18, din 12.11.2018 și s-a stabilit definitiv lui *Vvedenschii Vladislav* o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **5** (cinci) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport până la 28.11.2021.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare în privința lui *Vvedenschii Vladislav*, a fost suspendată pe un termen de probațiune – 2 ani.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Vvedenschi Vladislav, la 27.02.2021, aproximativ la orele 23:32 fiind privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport, conducea automobilul de model xxxxx” cu n/î xxxx, prin s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi. Fiind suspectat de către inspectorii de patrulare că ultimul se află în stare de ebrietate alcoolică, i-au solicitat să fie supus testării alcoolscopice însă acesta s-a refuzat de testarea alcoolscopice, de examenul medical și prelevarea probelor biologice, fapt confirmat prin procesul verbal nr. 9 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 28.02.2021.

Astfel, acțiunile inculpatului *Vvedenschi Vladislav*, au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după semnele calificative – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană privată de dreptul de conducere a mijlocului de transport și refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopice.*

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, *Zatic Dorel*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a stabili inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pînă la 12 noiembrie 2022.

3.1 În motivarea apelului a indicat următoarele:

- este inadmisibilă tolerarea unor astfel de fapte prin aplicarea pedepsei prea blânde, în coraport cu faptele social periculoase săvârșite de inculpat și este contrară prevederilor art. 2 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal;

- prin aplicarea unei astfel de pedepse neprivative de libertate, se diminuează acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpatul *Vvedenschii Vladislav*, care a comis de 2 ori aceeași infracțiune, de aceea în continuare există riscul săvârșirii de noi infracțiuni aflându-se la libertate;

- instanța de judecată n-a ținut cont de Hotărârea Curții Supreme de Justiție nr. 16 din 31.05.2004 cu privire la individualizarea pedepsei și anume alin. (3) al hotărârii care stipulează că, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate;

- ar fi corect să se conștientizeze pericolul social sporit pe care l-a creat inculpatul conducând în stare de ebrietate mijlocul de transport pe drumul public, punând în pericol nu numai viața sa, dar și viața celorlalți participanți la trafic;

- inculpatul fiind condamnat de către Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari la 12.11.2018, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal și fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a condus iarăși unitatea de

transport în stare de ebrietate, iar în asemenea circumstanțe, corectarea lui Vvedenschii Vladislav poate avea loc numai prin privarea temporară de libertate;

- instanța a aplicat o pedeapsă prea blândă în privința inculpatului Vvedenschii Vladislav, ceea ce determină consecința de neasigurare a scopului pedepsei penale și anume reeducarea inculpatului, restabilirea ordinii de drept, ba din contra, într-un mod tacit va fi încurajat inculpatul să comită fapte analogice pe viitor, conștientizând că, ca rezultat al comiterii lor, în limite legale, nu survine o pedeapsă aspră care să-i limiteze în drepturi sau să atragă după sine alte consecințe coercitive;

- reeducarea și încadrarea inculpatului Vvedenschii Vladislav în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acestuia de libertate, deoarece numai această pedeapsă poate duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, a fost respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura raionului Anenii Noi, Dorel Zatic și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Instanța de apel a constatat că, sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, au fost dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele și indică indubitabil că Vvedenschii Vladislav a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în circumstanțele descrise în sentință.

În decizie s-a reținut că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Vvedenschii Vladislav, prima instanță a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78, 90 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Reiterând prevederile legale de care instanța de judecată trebuie să se conducă la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a constatat că, la stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului Vvedenschii Vladislav, s-a ținut cont de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, faptul că el a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise și că în privința acestuia urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare.

Ținând cont de lipsa gradului de pericol sporit pe care îl prezintă persoana inculpatului pentru societate, de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului și familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, ținând cont de starea familială, că are la întreținere pe mama sa care este bolnavă și că inculpatul se căiește sincer de cele săvârșite, instanța de apel nu a considerat rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și că în acest sens, prima instanță

întemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate lui din Codul penal, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel constatat că, la stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, instanța de judecată a acordat o pondere importantă atitudinii inculpatului, comportamentului în timpul procesului penal, din care rezultă conștientizarea faptei comise și a consecințelor acesteia.

Instanța de apel a apreciat că, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia și dorința de reabilitare socială grabnică, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient și suficient de corectare și reeducare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, cauzându-i în același timp unele lipsuri și restricții ale drepturilor în limite rezonabile și proporționale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

În decizie s-a reținut că, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Vvedenschii Vladislav ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral pe o perioadă îndelungată, iar încadrarea inculpatului în mediul carceral, ar prezenta riscul dăunării integrității morale a acestuia (sub aspectul acordării șanse de dezvoltare/creștere personală și la stabilirea și dezvoltarea relațiilor cu semenii și lumea exterioară) până la încălcarea articolului 8 din CEDO, ori anturajul respectiv ar fi în măsură să-l priveze în orice posibilitate de resocializare, ulterior eliberării.

Instanța de apel a atestat că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Vvedenschii Vladislav pe un termen de probațiune de 2 ani, este o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat din partea inculpatului.

În concluzie, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată de prima instanță este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul acuzatorului de stat privitor la pedeapsa aplicată inculpatului este nefondat și pasibil de a fi respins.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Harti Vladislav*, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, declară recurs, prin care solicită, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

5.1. În argumentarea recursului ordinar, procurorul menționează următoarele:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, deoarece pronunțând o decizie de condamnare la pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea a unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, nu a fost atins scopul principal, și anume, prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale;

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că Vvedenschii Vladislav anterior a fost condamnat prin sentința din 12.11.2018 și nu a mers pe calea corijării, iar pedeapsa stabilită anterior nu și-a produs efectul. Prin aplicarea pedepsei neprivative de libertate se diminuează acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpatul Vvedenschii Vladislav, care și a comis de 2 ori aceeași infracțiune;

- art. 90 Cod penal obligă instanțele de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, care nici nu este motivat de către instanță, care se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante;

- instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal, nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea lor, de personalitatea lui, pronunțând o hotărâre neîntemeiată;

- decizia nu cuprinde motivele de neaplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul *Buga Vladimir* în numele inculpatului, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, pe motiv că, procurorul în recursul declarat expune repetat dezacordul acuzării în vederea stabilirii pedepsei inculpatului, circumstanțe deja examinate de instanța de apel și expuse detaliat prin soluția sa.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în

camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat de către procuror, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente, nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că partea acuzării consideră că inculpatului *Vvedenschii Vladislav* i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, întrucât acesta anterior a fost condamnat, iar corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea ultimului de societate, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Art. 417 alin. (1), pct. 8) al aceleiași Legi, prevede că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Analizând argumentele expuse în recurs, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, decizia adoptată fiind legală, întemeiată, argumentată și instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia acesteia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pedeapsa aplicată inculpatului *Vvedenschii Vladislav* a fost individualizată în conformitate cu prevederile legale.

Pentru a statua astfel, Colegiul penal menționează următoarele:

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.*

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentință, *Vvedenschii Vladislav* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată pedeapsa rămasă neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 12.11.2018, fiindu-i stabilită definitiv lui *Vvedenschii Vladislav* o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport până la 28.11.2021.

Conform art. 90 Cod penal, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de *Vvedenschii Vladislav* pentru o perioadă de probațiune - 2 ani. Soluția primei instanțe a fost menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal reține că, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă muncă neremunerată în folosul

comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 1 an. Prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei închisorii, prevăzute la sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal constituie: de la 3 luni până la 8 luni.

Astfel, Colegiul penal constată că instanțele de fond au aplicat o pedeapsă inculpatului *Vvedenschii Vladislav* – 5 luni închisoare, deci în limitele prevăzute de Lege.

Mai mult, analizând decizia contestată în raport cu argumentele titularului recursului, referitor la tipul și termenul pedepsei, instanța de recurs atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea tipului pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75-78 Cod penal.

Colegiul penal consideră nefondate criticile procurorului, precum că *nu s-a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal*, odată ce, în decizia supusă verificării, se constată contrariul.

Instanța de recurs atestă că, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, ținând cont de pericolul social al faptei comise și modalitatea săvârșirii acesteia, luând în considerație și lipsa circumstanțelor atenuante precum și prezența circumstanței agravante.

Totodată, instanțele de fond au reținut în calitate de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară (condamnarea anterioară a lui *Vvedenschii Vladislav* în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, sentința din 12.11.2018), just și întemeiat a format convingerea instanțelor de aplicare a pedepsei închisorii, nu însă a muncii neremunerate în folosul comunității.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi

formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Așadar, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia.

Astfel, instanța de apel, în formarea convingerii de menținerea a soluției primei instanțe de suspendare condiționată a executării pedepsei închisorii inculpatului *Vvedenschii Vladislav*, a ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că a comis o infracțiune care se califică ca ușoară, de existența circumstanței agravante, căința sinceră și recunoașterea vinei și just a constatat că inculpatului i se poate acorda șansa corectării fără a fi izolat de societate. Colegiul penal susține concluzia instanței de apel precum că, măsura de constrângere statală aleasă lui *Vvedenschii Vladislav* va constitui un mijloc eficient și suficient de corectare și reeducare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, cauzându-i în același timp unele lipsuri și restricții ale drepturilor în limite rezonabile și proporționale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Referitor la faptul că inculpatul a fost anterior condamnat prin sentința din 12.11.2018, Colegiul penal constată că această împrejurare a fost luată în considerație de către instanțele de fond, drept o circumstanță agravantă, ce a fortificat convingerea instanței de stabilire a pedepsei închisorii, fiind una alternativă din sancțiunile prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, just stabilindu-i în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pedeapsa definitivă - 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport până la 28.11.2021.

Cât privește dezacordul părții acuzării cu modalitatea de executare a pedepsei închisorii stabilită de către instanțele inferioare inculpatului *Vvedenschii Vladislav*, Colegiul penal remarcă că, instanța de apel corect a reținut, că inculpatul poate fi corectat fără izolarea în penitenciar pentru executarea pedepsei închisorii, modalitatea de executare aleasă de instanțele inferioare corespunde materialelor cauzei, probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, personalității inculpatului, este proporțională faptei și corespunde scopului.

Totodată, instanța de recurs atestă că instanța de apel corect și-a motivat concluzia de menținere a soluției primei instanțe de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal inculpatului *Vvedenschii Vladislav*, având în vedere repercusiunile pe care le-ar avea asupra ultimului și familiei acestuia condamnarea cu executare la închisoare.

Cu referire la argumentul procurorului din recurs precum că, *instanța de apel nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea temeiurilor prevăzute la art. 61 Cod penal și că decizia nu cuprinde motivele de neaplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, odată ce, analizând decizia instanței de apel se constată că în hotărârea pronunțată, instanța pe deplin și-a argumentat soluția, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind

individualizarea pedepsei inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă legală, echitabilă și pe deplin motivată, expunându-se clar asupra tuturor argumentelor invocate de partea acuzării în cererea de apel.

Totodată, Colegiul penal reține că fapta săvârșită de inculpat a avut la 27.02.2021, și că, o parte din motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, *cauza Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61).

În acest context, Colegiul penal conchide că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a deciziei, iar pedeapsa stabilită inculpatului *Vvedenschii Vladislav*, de către instanțele de fond, a fost aplicată în limitele Legii, modalitatea de executare a pedepsei este bine motivată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Harti Vladislav* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Vvedenschii Vladislav xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la 23 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie